

နတ်ဘုရားပျက်လုံး

(ရှုလေ)

စာစဉ် (၁၈)

(Chapter 256 - 270)

စာစာပြန် စာရေးဆရာ - Tai Venus

အပိုင်း(၂၅၆)

နီးကပ်လွန်းခဲ့သော အန္တရာယ်

တံခါးပေါက်၌ အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်။ သူမ၏ လက်ထဲတွင် Type 95 ရိုင်ဖယ်တစ်လက်နှင့် နားတွင်လည်း နားကြားကိရိယာတပ်ထားသည်။ သူမ၏ ပုံစံမှ ဟောလိဂ်ဒ်ဇာတ်ကားများထဲက အမျိုးသမီးအေးဂျင့်တစ်ယောက်အလားပင်။ သူမ၏အရှိန်အဝါကို သိသိသာသာ ခံစားရမိစေသည်။ လုံပိန်သည် သူမ၏ပုံစံအတိုင်း အေးစက်စက်ဟန်ပန်ဖြင့် အထဲသို့ လျှောက်ဝင်လာသည်။

သူမ၏နောက်၌လည်း လူနှစ်ယောက်လိုက်ပါလာသည်။ တစ်ယောက်မှာ ခုကျယ်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ယောက်ကိုတော့ ရှလေလည်း မသိပါချေ။

၎င်းတို့အားလုံးသည် အနက်ရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး Type95 ရိုင်ဖယ် သေနတ်များကို တစ်ယောက်တစ်လက်ဆီ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သူတို့၏ပုံစံများမှာ အလွန်ကြည့်ကောင်းနေကြသည်။

လုံပိန်၏ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာမှုသည် ရှလေအား အံ့အားသင့်စေခဲ့သည်။ သူသည် သူမအားအကူအညီတောင်းထားခြင်း မရှိပါလျက် ထိုသို့ ရုတ်တရက်ကြီး ပေါ်ထွက်လာသည်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လှသည်။ အံ့အားသင့်စရာ ကောင်းလွန်းသည် မဟုတ်သော်လည်း ဗျူရီ(၁၀၁)၏ပါဝါနှင့် လုံပိန်တို့အဖွဲ့ ဝင်လာသည့် အနေအထားမှာ အထင်ကြီးစရာ ကောင်းလှသည်။

Type 95သေနတ်များဖြင့် ဝင်လာကြသည့် လုံပိန်တို့အဖွဲ့များကို မြင်သည့်အခါ ခန်းမထဲ၌ရှိနေသည့် လူများအားလုံး အေးစက်တောင့်တင်းသွားကြသည်။ ဂူကလန်သားများ၏မျက်နှာများ မည်းမှောင်ကြုတ် သွားကြပြီး ဟူကျားယင်၏ မျက်နှာထက်၌လည်း အလွန်တုန်လှုပ်နေသည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရှီလောင်နှင့် သူ၏အဖွဲ့သားများသည်လည်း ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လုံပိန်သည် လူအများ၏ တုံ့ပြန်မှုများကိုဂရုမစိုက်။ သူမသည် ရှုလေဆီသို့သာ တည့်တည့်လျှောက်သွားခဲ့သည်။

"ရှုလေ၊ နင့်ကို နိုင်ငံတော်လျှို့ဝှက်ချက် ခိုးယူမှုနဲ့ စစ်ဆေးမေးမြန်းဖို့ အတွက် ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်"

သူမ ထိုသို့ ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ခါးကြားထဲက လက်ထိပ်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရှုလေအား လက်ထိပ်ခတ်ရန် ရွယ်လိုက်သည်။

ရှုန်းထူထျန်ယင်သည် လုံပိန်၏လက်ကို ဖမ်းဆွဲ၍ တားလိုက်ပြီး

"နင်မှားနေပြီနော်၊ ရှုလေက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ လျှို့ဝှက်တွေ ခိုးယူရမှာလဲ၊ တစ်ခုခုမှားနေတာတော့ သေချာတယ်"

"နင်ရော အဖမ်းမခံရချင်ဘူးဆိုရင် အသာနေလိုက်"

လုံပိန်က အေးစက်စွာဖြင့် ပြောသည်။ သို့သော်လည်း သူမ၏မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို မှိတ်၍ မျက်စပစ်ပြလိုက်သည်။

ရှုန်းထူထျန်ယင်သည်လည်း ပါးနပ်သည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ လုံပိန်က မျက်လုံးတစ်ဖက် မှိတ်ပြသည်မှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဟုတ်ပါ။ ထို့နောက်တွင်မှ သူမသည် လုံပိန်၏လက်ကို ပြန်

လွှတ်လိုက်ပြီး အသံတိတ်နေလိုက်သည်။

ရှုလေအား လက်ထိပ်ခတ်ပြီးနောက်တွင်

"သွားရအောင်၊ ဒီတစ်ခါတော့ နင် နားကားပြီ"

"အေးပါ၊ ငါက နင့်လက်ထဲမှာပါ၊ ဘာမှ ပြေးရာမရှိပါဘူး"

ရှုလေက ပြောလိုက်သည်။

ရှိလောင်၏မျက်နှာထက်၌ ရွဲ့ပြီးတစ်ခု ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်သွားခဲ့သည်။ လုံပိန်နှင့် ရှုလေကြားက ဆက်ဆံရေးကို သူကောင်းကောင်းသိသည်။ ထိုအကြောင်းကို သူ၏ဦးလေး ရှိကျောက်ရီကလည်း သတိပေးခဲ့ဖူးသည်။

လုံပိန်ကို လျော့မတွက်နဲ့ သူက တခါတလေကျရင် ဝှန်းခနဲ၊ ဒိုင်းခနဲ ရောက်လာပြီး ရှုလေကို ပထုတ်သွားလိမ့်မယ်၊ အဲလို ပထုတ်တဲ့အချိန်ကျရင် ရှုလေကို နိုင်ငံတော် ခိုးယူမှု၊ ဘာရယ် ညာရယ် လျှောက်ပြောပြီးတော့ ထုတ်ဖို့ လုပ်လိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ သူတို့ဟိုတယ်က ထွက်သွားကြတဲ့အခါ ကျရင်တော့ သူတို့ပြောသလိုမဟုတ်ပဲ ညစာစားပွဲတောင် လုပ်ချင်လုပ်နေကြမှာ သေချာတယ်။

စိတ်မကောင်းစရာပင် ရှိလောင်သည် လုံပိန်၏အကြံကို သိသော်လည်း ဟန့်တားနိုင်သည့် ပါဝါ မရှိပါချေ။ လုံပိန်ကဲ့သို့သော လူတစ်ယောက်ကို စုံစမ်းရေးမှူးအဆင့်သာ ရှိသည့် သူ့အနေဖြင့် ဆန့်ကျင်ရန် လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါ။

"နေဦး"

ဂူခဂူက လုံပိန်နှင့် ရှုလေ၏လမ်းကို ပိတ်ဆို့လိုက်ပြီး

" ငါတို့တွေ အခု လောင်းကစားကိစ္စနဲ့ ပက်သက်ပြီး စစ်ဆေးနေတုန်းရှိ

သေးတယ်၊ ငွေကြေးကလည်း နည်းနည်းလေး မဟုတ်ဘူး၊ သန်းပေါင်းများ
စွာရှိတယ်။ မင်းပြောသလိုပဲ သူက နိုင်ငံတော် လျှို့ဝှက်ချက် ပေါက်ကြား
အောင် ပြုလုပ်ထားတယ်ဆိုရင် သူက ရာဇဝတ်သားပဲ ဒီကိစ္စကိုလည်း ပြီး
အောင် စစ်သွားမှရမယ်ဟုတ်တယ်မလား "

လုံပိန်က ဂူခူကို မျက်လုံးချင်း တေ့တေ့ကြည့်လိုက်ပြီး

"နင်က ဘယ်သူလဲ"

"ဂူခူ"

သူ၏စိတ်ထဲတွင် အနည်းငယ် ထိတ်သွားခဲ့သော်လည်း ဒေါသထွက်စွာ
ဖြင့်

"နင်ကကော ဘယ်သူလဲ၊ နင့်ရဲ့ ကဒ်ပြားပြစမ်းပါ"

လုံပိန်သည် သူမ မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်းကို သက်သေကဒ်ပြား
ထုတ်မပြပဲ၊ Type 95 သေနတ်ကို မောင်းချိန်ပြလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်
တော့ ချက်ချင်းဆိုသလို ဂူခူ၏ ပါးစပ်ပိတ်သွားခဲ့သည်။

ပြီးနောက်တွင် လုံပိန်က Type95သေနတ်ဖြင့် ဂူခူ၏ ဗိုက်အောက်ကို
ဆောင့်ထိုးချလိုက်သည်။

ဂူခူသည် ညည်းသံ ခပ်သဲ့သဲ့ထွက်ပေါ်ပြီးနောက် တည့်တည့်မတ်မတ်
မရပ်နိုင်တော့ပဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။

ပြီးနောက် လုံပိန်က သေနတ်ကို လေပေါ်မြှောက်ပြီး ဂူခူ၏ခေါင်းကို ချိ
န်ရွယ်လိုက်သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလို ဂူခူ၏ နဖူးထက်၌ ချွေးစေးများ ပြန်လာခဲ့သည်။

လုံပိန်အား တားဆီးပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းရန်အတွက် ဂူဒင်ရှန်းနှင့် ဂူခဝမ် တို့ကလည်း အားပေးအားမြှောက်ပြုခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ လုံပိန်က ဂူခ ဂူ၏ခေါင်းကို သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားသည်ကို မြင်ကြရသည့်အခါ ဘာလုပ် လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လုံပိန်က အပြီးအရယ်မပါသည့် မျက်နှာဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

"ဂူခဂူ၊ နင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါသိတယ်။ ငါ နင့်ကို ပြောလိုက်မယ်၊ နင့်မှာ အဆက်အသွယ်တွေ ရှိတယ်ဆိုပေမယ့် ငါ့မှာ ငါရှိတယ်၊ ငါတို့နှစ် ယောက်ရဲ့လောက က မတူဘူး။ အနေအထားလည်း မတူဘူး။ တွေ့တယ် နော်၊ ငါနင့်ကို ပစ်လိုက်လို့ရတယ်"

ဂူခဂူ၏နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားလာခဲ့သော်လည်း မည်သည့်စကားမျှ ထွက်မ လာခဲ့ပါ။

ထို့နောက် လုံပိန်သည် သေနတ်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး ရှုလေ၏လက်မောင်း ကို ဆွဲကာ ခန်းမထဲမှ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဂူဒင်ရှန်းက တွန့်ဆုတ်နေသော်လည်း နောက်ဆုံး

အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်သည်။

"မစွပ် မင်းရဲ့ နာမည်ပြောခဲ့"

လုံပိန်သည် ခြေလှမ်းများကို ရပ်လိုက်ပြီး နောက်ပြန်လှည့်ကာ အေး စက်နက်မှောင်းသည့် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး

"ခင်ဗျားကို တစ်ခုသတိပေးလိုက်မယ် ဂူဒင်ရှန်း။ ရှင်ဒီနေရာမှာ ရပ်ရင် ရပ်၊ ဆက်လုပ်နေမယ်ဆိုရင် ဟွမ်းရီဟူလိုပဲ အဆုံးအသတ်မလှဖို့ အာမခံ တယ်"

"ဟမ့်... "

ဂူဒင်ရှန်းက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ သို့သော် သူဘာမှ ဆက်မပြောခဲ့ပေ။

လုံပိန်သည် ရှုလေကို ခေါ်၍ ဟိုတယ်ခန်းမှ ထွက်သွားခဲ့သည်။

"နင် ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"

ရှုလေက မေးသည်။

"ငါက နင့်ကို အထူးမစ်ရှင်တစ်ခုလို ကယ်တင်ဖို့ လာတယ်ဆိုပြီး ထင်မနေနဲ့ဦး"

လုံပိန်က ပြောသည်။

"အန်နာက နင့်ဆီ လာချင်တယ်ဆိုလို့ လိုက်ပို့တာ။ ဒီရောက်တော့ နင်က ဒီဟိုတယ်မှာ ရှိနေတယ်လို့ ငါတို့ သိလိုက်ရတယ်။ အဲဒါမျိုးမှာ ရဲကားတွေက နင်ရှိနေတဲ့ နေရာဘက်ကို မောင်းသွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒီတော့ နင့်အကြောင်းသိတဲ့ငါက နင်တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီဆိုတာ ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ရောက်လာတာ"

ရှုလေက မဲပြီးပြီးလိုက်ပြီး

"တကယ်တမ်း ဒီပြဿနာက ငါ စရှာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဂူကလန်ကလူတွေက ငါ့ကို ဖျတ်ဆီးဖို့ လုပ်တဲ့ကိစ္စပါ။ သူတို့က ငါ့ကို တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ပျက်စီးအောင် လုပ်ချင်နေကြတာ။ ငါကလည်း သူတို့ ပျက်စီးအောင် လုပ်တိုင်း ပျက်စီးမယ့်ကောင်ကြလို့ ဟား..."

"ငါ သိပါတယ်၊ ငါသိလို့ပဲ နင့်ကို ကူညီတာပေါ့။ ဘာလဲ ငါနောက်ခါကျရင် ငါမကူညီပေးရဘူးလား"

လုံပိန်က ရှုလေကို မျက်ကြောတင်းတင်း ကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

ရှုလေက စကားလမ်းကြောင်းလွှဲလိုက်သည်။

"အန်နာရော ဘယ်မှာလဲ"

"ကားထဲမှာ"

လုံပိန်က ပြောလိုက်သည်။ သူမသည် အပြင်ထွက် ပေါက်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်ထွက်လာခဲ့သည်။ တံခါးနားသို့ ရောက်သောအခါ ခု ကျယ်က တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ရှုလေသည် ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိလိုက်ပြီး ရပ်တန့် သွားသည်။

"ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဘာလို့ ဆက်မလျှောက်တာလဲ"

လုံပိန်က မေးလိုက်သည်။

"ငါ လူတစ်ယောက်ကို ပျောက်နေတယ်"

ရှုလေက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သူ လူသတ်သမားဒန်နီ အကြောင်းကို သတိရမိလိုက်သည်။ ဒန်နီသည် ဤညစာစားပွဲကို ရောက်နှင့်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

"လူသတ်သမားလား"

လုံပိန်ကလည်း ချက်ချင်းတွေးမိလိုက်သည်။

ရှုလေက လုံပိန်၏အမေးကို ပြန်မဖြေပဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

သူ၏အကြည့်သည် သူရပ်နေသည့် ထွက်ပေါက်တံခါးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိသည့် အထပ်မြင့်အဆောက်အဦးဆီသို့ ရောက်ရှိ သွားသည်။ အဆောက်အဦးသည် လင်းထိန်နေသော်လည်း အဆောက်အဦး၏ အထပ်ဆုံးအပိုင်းသည် အမှောင်ရိပ်များဖုံးနေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ရှုလေ၏မျက်လုံးထဲတွင် ထိုအမှောင်ရိပ်သည် တဖြည်းဖြည်း မှိန်ဖျော့သွားပြီးနောက် စနိုက်ဘာရိုင်ဖယ်တစ်လက်သည်

သူ၏မြင်ကွင်း၌ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"သတိထား ... "

ရှုလေက ရုတ်တရက် ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး လုံပိန်နှင့်အတူ အောက်ကို ဝပ်ချလိုက်သည်။ ထိုသို့ ဝပ်ချပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ကြမ်းပြင်အား ကျည်ဆန်တစ်တောင့် ထိမှန်လာပြီး မီးဖွားများ လွင့်စင်ထွက်သွားခဲ့သည်။

လုံပိန်၏မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်သွားကာ ချက်ချင်းဖြူဖျော့သွားသည်။ အကယ်၍ ရှုလေသာ တစ်စက္ကန့်၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံသာ နောက်ကျခဲ့ပါက ကျည်ဆန်သည် သူမခန္ဓာကိုယ်ကို ဖောက်ထွင်းသွားလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ရှုလေသည် ထိုသို့ ဝပ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် သူ၏ခြေထောက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လုံပိန်အား သိုင်းဖတ်ကာ ထောင့်တစ်နေရာဆီသို့ လိမ့်လျှောလိုက်သည်။

ဘန်း...

အရေးပေါ်တံခါး၏ ထွက်ပေါက်ဘေး၌ရှိသည့် ကြမ်းပြင်သို့ ကျည်ဆံတစ်ခု ထပ်မံကျရောက်ပြန်သည်။ ကြီးမားပြင်းထန်သော ကျည်ဆံအရာကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့သည်။

ခုကျယ်က တံခါးပေါက်ကို ပြန်ပိတ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

ထိုသို့ ပိတ်လိုက်စဉ်တွင် နောက်ထပ်ကျည်ဆံတစ်ခုသည် တံခါးပေါက်ကို တည့်တည့်မတ်မတ် ထိမှန်ပြီး ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ခုကျယ်သည် ရုတ်တရက် ကြောက်လန့်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဝပ်ကာ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

"ငါ့ကို လက်ထိပ်ဖြုတ်ပေး"

ရှုလေက အော်လိုက်သည်။

လုံပိန်က သော့ကို ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် ရှုလေ၏လက်ထိပ်ကို ဖြုတ်

ပေးရင်း

"ထွက်ပေါက်ကို အခုပိတ်လိုက်"

"နင့်ရဲ့ စနိုက်ဘာရိုင်ဖယ်က ဘယ်နားမှာလဲ"

ရှုလေက လက်ထိပ်ကို ဘေးသို့ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"အပြင်မှာ ရပ်ထားတဲ့ ကားရဲ့ နောက်ခန်းထဲမှာ"

လုံပိန်က ပြောသည်။

ရှုလေက ချက်ချင်းဆိုသလို ထွက်ပေါက်တံခါးဆီသို့ ပြေးလိုက်သည်။

"နင်သေချင်နေတာလား"

လုံပိန်က တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်သည်။

သူမ ထိုသို့အော်လိုက်သော်လည်း ရှုလေက တံခါးပေါက်အပြင်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။ ရှုလေက သေချင်၍ ထွက်သွားခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူသည် စနိုက်ဘာသမား၏ လက်ရည်နှင့် ပက်သက်၍ ရိပ်စားမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ စနိုက်ဘာသမားသည် ၎င်းတို့ရှိနေသည့် တံခါးပေါက်သို့ သုံးချက်တိတိ ပစ်ခတ်သော်လည်း ပထမတစ်ချက်မှလွဲ၍ ကျန်နောက်နှစ်ချက်သည် လွဲချော်နေပြီဖြစ်သည်။ ဤအနေအထားသည် စနိုက်ဘာသမားတစ်ယောက်အတွက် အထူးသတိထားရတော့မည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

ရှုလေသည် စနိုက်ပါသမား၏မျက်နှာကို သေချာကြည့်ဖို့ အချိန်မရခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း စတိုက်ပါသမားသည် ဒန်နီဖြစ်မည်ဟု ရှုလေက ယူဆထားပြီးဖြစ်သည်။

ရှုလေသည် အရေးပေါ်တံခါးမှ ထွက်ပေါက်အတိုင်း ပြေးထွက်သွားပြီး နောက်တွင် လုံပိန်သည် သူမကိုယ်သူမ သတိကပ်လိုက်ပြီး နောက်မှပြေး

ထွက်၍ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

လမ်းဘေးတွင် ဟုန်ချီဗန်ကားနှစ်စီးရပ်ထားသည်။ အဆိုပါ အထူးမစ် ရှင်အတွက် အသုံးပြုသည့် ကားနှစ်စီးသည် ကျည်ကာများ တပ်ဆင်ပြီး ပြုပြင်မွမ်းမံထားသည့် ကားနှစ်စီးဖြစ်သည်။ ရှုလေ ထိုဗန်ကားနှစ်စီးသို့ ပြေးလာနေစဉ်တွင် အဆိုပါကားနှစ်စီး၏ တံခါးများ ပွင့်လာပြီးနောက် အထဲတွင် အနက်ရောင် ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အထူးအေးဂျင့်များ ရှိနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် အဆိုပါငါးယောက်သည် ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြပြီး စနိုက်ဘာသမားဒန်နီရှိသည့် အဆောက်အဦး ဘက်သို့ ဦးတည်၍ ပြေးသွားကြသည်။

"စနိုက်ပါ ဘယ်နားမှာလဲ"

လုံပိန်၏ စနိုက်ပါသေနတ်သည် မည်သည့်ကားထဲတွင် ရှိမှန်း ရှုလေ မ သိပါချေ။ ကားထဲ၌ ထိုင်နေသည့် အန်နာအား မေးမြန်းရင်း စိတ်လှုပ်ရှား စွာဖြင့် ကား၏အနောက်ကို ရှာဖွေကြည့်နေခဲ့သည်။

လုံပိန်သည် ရှေ့၌ ရပ်ထားသည့် ဟုန်ချီဗန်ကားဆီသို့ ပြေးသွားပြီး နောက်ခန်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပလက်စတစ်သေတ္တာအရှည် တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ရှုလေသည် လုံပိန်အနားကို ဆက်၍ ပြေးသွားသည်။

"ငါ လုပ်လိုက်မယ်၊ အဲဒီကောင်ကို ငါရှင်းမယ်"

လုံပိန်က ပြောပြောဆိုဖြင့် သေနတ်အစိတ်အပိုင်းများကို တပ်ဆင် နေသည်။

"ငါ့ကို သေနတ်တစ်လက် ပေးပါ"

ရှုလေက ပြောလိုက်သည်။

"နင် ဒီမှာပဲ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ ဒီနိုင်ငံအတွက် နင့်အသက်က ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်"

လုံပိန်က ပြောလိုက်သည်။

"နင်... "

ရှုလေ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဒန်နီဆိုသည့်လူအား သုတ်သင်ရန် အခွင့်အရေးရလာပြီ ဖြစ်သော်လည်း လုံပိန်က သူ့အား လုပ်ခွင့်မပေးပဲ ဖြစ်နေသည်။

လုံပိန်သည် ဆယ်စက္ကန့်ကြာမျှ သေနတ်ကို တပ်ဆင်ပြီးနောက် စနိုက်ပါရိုင်ဖယ်ကိုကိုင်ကာ အဆောက်အဦးဆီသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။

ရှုလေသည် သူမအား တား၍ တခုခုပြောရန်ပြင်နေသော်လည်း အချိန်မမီလိုက်တော့ပေ။

"လခွီးပဲ၊ ဗျူရီ (၁၀၁)ရဲ့ အကြံပေးလုပ်နေရပြီးတော့ သေနတ်လေးတစ်လက်တောင် မကိုင်ရဘူး၊ ဒါနဲ့များ ဘာအကြံပေးလဲ"

ရှုလေသည် ဒေါသတကြီးဖြင့် ဗန်ကား၏ဘီးကို ကန်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ အဆောက်အဦးကို ထွင်းဖောက်အမြင်ဖြင့် ရှာဖွေ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ယခုအခါ ဒန်နီ့ကို မမြင်တွေ့ရတော့ပေ။

ရှုလေ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ ယခုအခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒန်နီ၏စွမ်းရည်သည်လည်း သာမန်မဟုတ်ကြောင်းကို သူ သိလိုက်သည်။

အန်နာသည် ကားထဲ၌ ထိုင်နေလိုက် ခေါင်းကိုငုံထားလျက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"လူးကုတ်စ် နင်အဆင်ပြေလား"

ရှလေက သူမကို သူ၏ဘေးသို့ ကပ်လိုက်သည်။

"ငါအဆင်ပြေပါတယ်၊ နင်ကော အဆင်ပြေလား"

"ငါအရမ်းကြောက်တယ်၊ ကျည်ဆန် မမှန်ချင်ဘူး"

အန်နာက ရှလေ၏လည်ပင်းအား သိုင်းဖက်ထားပြီး သူမ၏မျက်နှာကို ရှလေ၏လည်ပင်းအောက်၌ တိုး၍ဝှက်ထားသည်။ ရှလေက သူမ၏နောက်ကျောကို ခပ်ဖွဖွ ပုတ်လိုက်ပြီး နှစ်သိမ့်စကား ပြောလိုက်သည်။

"ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး၊ အဆင်ပြေသွားမှာပါ။ စနိုက်ပါမားလည်း ပြေးသွားပါပြီ"

" သူ့ကို ဖမ်းမိမှာလား "

အန်နာက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ပြောသည်။

ရှလေသည် ဒန်နီအား ဖမ်းဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့မှန်း သိသော်လည်း

"ဖမ်းမိလောက်မှာပါ၊ အဲ့သည်အတွက် ပူမနေပါနဲ့၊ လုံပိန်လည်း ရှိနေတာပဲ၊ စိတ်အေးအေးထားပါ။ ဒါနဲ့ နင်က ဘာလို့ ဒီကို ရောက်လာတာလဲ။ အခုကရော ဘယ်လို အခြေအနေကြီးလဲ"

"ငါလည်း သေချာမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိစ္စတွေ အကုန်ပြီးပြီ၊ ပလန်တွေ ရေးဆွဲပြီးပြီ။ ဒါကြောင့် ဆိုပေမဲ့ တကယ်တမ်းပြောရရင် ငါ လာချင်တာကနင့်ကို လွမ်းလို့ "

ရှလေ၏ ခါး၌ စူးခနဲ ကိုက်ခဲ့သည့် ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသည်။
